

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 26 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, declarat de avocatul Ghenadie Odobescu, în numele inculpatului

***Manoli Tudor Petru**, născut la
09 octombrie 1948, originar și locuitor al s. Rotunda, r-
nul Edineț, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>11.12.2015 – 26.04.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.05.2016 – 08.06.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.11.2016 – 25.01.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 26 aprilie 2016, Manoli Tudor a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 07 iunie 2015, aproximativ ora 09.00, Țentiu V. cosea iarbă pentru animale la marginea pădurii din s. Rotunda, r-nul Edineț. La un moment, fiind deja în căruță, iar pe iarbă era o coasă, de el s-a apropiat inculpatul Manoli T., care fără permisiunea lui a luat coasa din căruță și l-a amenințat că îi va tăia capul cu această coasă, amenințându-l cu moartea. Ulterior, Țentiu V., văzând că este evident pericolul realizării amenințărilor cu moartea, a fugit de acolo.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că partea vătămată, cu care este în conflict de mai mult timp, a apucat coasa, intenționând să coboare din căruță. El i-a smuls coasa din mâini, pentru a preveni un eventual atac. Nu a avut intenția să lovească partea vătămată cu coasa, dar i-a luat-o pentru a se apăra.

Totodată, vina inculpatului este dovedită pe deplin prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Țentiu V. a explicat că inculpatul a luat fără permisiune coasa din căruță, amenințându-l că îi va tăia capul dacă coboară. Fiindu-i frică, nu a făcut nicio mișcare. Apoi s-a deplasat spre canton, la fiul său. Pe drum a întâlnit-o pe Cozma N., care i-a spus că a văzut incidentul și mergea după ajutor.

Martorul Cozma N. a indicat că inculpatul striga ”dacă te dai jos din căruță, îți tai capul cu coasa ta” și a înțeles că amenințările erau în adresa părții vătămate, iar ieșind în drum a văzut inculpatul cu coasa în mână.

Argumentele inculpatului, contravin circumstanțelor cauzei, declarațiilor părții vătămate și ale martorilor.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, este pensionar, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate.

3. Avocatul Ghenadie Odobescu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul invocă că circumstanțele cauzei denotă că partea vătămată nu avea temeri pentru viață în cazul punerii amenințării în executare, recepționând acest mesaj ca unul ireal.

Mai mult, declarațiile părții vătămate nu au suport probant iar acuzarea nu a dovedit latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond întemeiat și legal a concluzionat referitor la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, aceasta fiind dovedită pe deplin prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate, martorilor Cozma N., Botezatu V.

Totodată, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, i-a numit inculpatului o pedeapsă legală.

5. La 15 noiembrie 2016, avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs ordinar, solicitând *repunerea cererii de recurs în termenul de atac*, casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că declarațiile părții vătămate nu au suport probant iar acuzarea nu a dovedit latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Instanța de apel a ocupat poziția acuzării, cauza fiind examinată unilateral, fiind neglijate probele apărării, fapt ce a îngrădit accesul inculpatului la justiție.

Decizia instanței de apel a primit-o la 14.11.2016, fiind în imposibilitate să depună recursul în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 iunie 2016, în prezența inculpatului și avocatului Ghenadie Odobescu, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 06 iulie 2016, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în lipsa inculpatului și avocatului Ghenadie Odobescu, acestora fiindu-le expediată copia de pe decizie (*vol. I f.d. 213-214, 227*).

Deci, hotărârea atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 06 iulie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 08 august 2016.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, recursul ordinar a fost depus la oficiul poștal la 15 noiembrie 2016 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 18 noiembrie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II f.d. 3, 21, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede

repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Rezultă că și cerința recurentului de a repune în termen recursul declarat este lipsită de orice suport legal.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar de pe rol este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 26 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, în privința inculpatului Manoli Tudor Petru, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco